

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Praefatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

D. IOANNIS IVSTI.
LANSBERGII
 CARTHUSIANI IN EN-
 CHIRIDION CHRISTIANÆ

Militiæ.

PRAEFATIO.

Qui vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Luca IX.

M me relicto seculo ad Carthusianæ vitæ institutum transtulisset optime lector, altero conversionis meæ anno adhuc admodum adolescens, ipse mihi diuersas compilauit institutiones, praesertim de vitijs & virtutibus, illis quidem extirpandis, his verò comparandis, si me quippiam eiusmodi vel audire, vel legere contigisset, quod notatu dignum videretur. Deinde multo post tempore quæ nullo digesseram ordine, in certa redegi capita, vt esset promptius atq; paratius, si quid fortè querere voluisset. Est enim hoc cum primis consultum illis qui velint feliciter configere aduersus vitia & perturbationes malas, vt habeant ad manum oportuna consilia & remedia ne sit necesse tum demum quid facto opus sit consulere, cum in presenti sunt certamine constituti. Ita ego tum temporis nouus adhuc Christi tyro, sentiens multa mihi, sicut & cæteris omnibus piè viuere volentibus imminere pericula & conflictationes cum hostibus multis, quemadmodum olim filijs Israel terram promissionis ingressuris, eamq; non otio & desidia, sed irremisso labore & crebro eidemq; acerrimo cum hostibus congressu in suam ditionem redacturis, quæ suo tempore possent esse commoda ac oportuna: siue ad debellanda vitia, siue ad virtutes capessendas, vt iam dixi, ipse mihi collegi & conscripsi. Nihil autem minus

Ecclesi. 17.
 Num. 21 31

minus tum cogitabam. quam ut in publicum quandoque euulgarem. neque me idoneum existimabam, qui tale aliquid conscriberem, quod dignum esset in omnium prodire conspectum. At vero ubi quidam id à me precibus contendere ceperunt amici, ut paterer in communem multorum usum typis excudi, equidem abhorruui. Sed illis in prece perseverantibus, perlustravi ac recognoui schedulas meas, effeci, ut in hanc presentem formam quae confusè prius congesseram, redigerentur. Quibus ita compositis ac digestis, liberam amicis copiam feci vel edendi si putarent operæ precium, vel supprimendi. si consultius iudicarent.

Obsecro, autem eos in quorum manus isthæc fortasse peruenerint, ut si quid in his quod minus placeat offenderint, dent veniam imperitiæ meæ. Equidem nihil his edendis spectavi aliud, quam ut amicis morem gererem, & Deo placere cupientibus pro mea exiguitate nonnihil adminiculi præberem. Curiosus fastidiosusque lector habebit fortasse multa quæ carpatur ac sugillet: sed quibus pietas cordi est, quique malunt virtutibus nauare operam, & Christi amicitia perfrui, quam solo vanitatis studio, discere multa nec præstare quicquam, hominumque ventosas aucupari laudes. fallacem gratiam. perituros honores, habebunt spero quod legisse ipsos iuuet. Atque is si noster utcunque proffit labor, aburde nobis satisfactum erit, Prodesse enim cupimus, non placere. Faxit omnipotens Deus ut proculcatis profligatisque vitis vno omnes animo ad virtutes colendas accingamur. Breuis est & momentanea vita præsens: felices illos quæ rectè uti norunt, qui præciosissimum tempus ita exigunt, ut illis viuere Christus sit & mori lucrum. Aduenæ enim sumus & peregrini super terram. Faceffant ergo terrena oblectamenta, faceffant illecebræ, & quicquid nos renocare potest ac abstrahere ab amore Christi Iesu. Tendamus absque intermissione ad patriam; temporalia iam

Phil. 1.
Galim 38.

effluxisse putemus: sit hæc vnica ac præcipua occupatio nostra, vt discamus præsentia despicere, futura suspirare. Non succumbamus vitijs, nec dæmonum indignissimæ seruituti nos mancipemus. Filij & hæredes Dei sumus, pudeat nos tanto patre indignum aliquid admittere. Ad hæc & eiusmodi pietatis studia prouocat fere totus hic liber. Obsecro pium lectorem, suis me precibus apud Christum subleuare dignetur, vt quæ hoc opusculo comprehenduntur, ipse quoque pro viribus exequi adnitatur. Turpe est enim doctori, dum culpa redarguit ipsum: quamquam ego mihi hic doctorem officium non vsurpem, sed alios iuxta ac me ipsum cohortari, tantum & inuitare cupiam ad veram pietatem. Neque quisquam putet solis hæc conscripta monachis, licet pleraque ad illos potissimum pertinere videantur: sed in omnium hæc utilitatem cedere cupimus, quocumque illi in statu degant. Cum enim Christi fidem omnes amplexi simus, & à Christo dicamur Christiani, ipsaq; Christiana professio vitæ sanctimoniam ac integritatem à nobis exigat, nihil vitæque absurdum est, si cuiuscunque generis vel instituti Christianos ad optima quæque adhortemur & instituamus. Olim sane Christianorum vitæ, etiam illorum qui matrimonij vinculis & curis erant impliciti, totius perfectionis erat forma ac exemplar: quod vel solæ Apostoli Epistolæ declarant, in quibus passim omnibus sublimia valde & nequiquam vulgaris præscribit traditque præcepta. Et licet hodie plus satis ab ea vitæ sinceritate Ecclesia defecerit, vulgusque hominum, vt nihil de alijs dicam, vix adduci queat vt vel ipsa Dei præcepta cunctis necessaria exequatur, nihil tamen reprehensionis habet ostendere ac ob oculos interdum proponere etiam imperfectis ea quæ perfectionis sunt, vt si non omnes saltem aliqui ad meliora excitentur. Enimvero etiam hodie non desunt, qui in medijs seculi negotijs, curisque domesticis vitam agant omni virtute conspicuam.

A. G. O. N.

spicuum. Quæ nos paucis idcirco commemorauimus, vt excludamus eorum errorem, qui putant solis elaborata monachis, quæ ad perfectionem pertineant. Desidia ac tepor hominum facit, vt sublimia videantur, quæ tamen haud difficile etiam quiuis præstare possit, si Christum ardentè amaret.

ENCHRIDION CHRIS- TIANÆ MILITIÆ AD NOVI- TATEM VITÆ, QUÆ EST IN CHRISTO IESU, perfectè instituens, cunctis probè fidelibus vehementer utilis.

*Abnegatio sui quænam sit, quomodo & quibus ea ad-
sumenda exercendaq; sit.*

CAPVT I.

QVOT in locis Paulus, de veteri nos hominè aut crucifigendo, Gal 5.6
aut mortificando, aut certe exuendo commonefaciat, nemo qui Colof. 3.
studiosus est, ignorat. Id ipsum Christus quoque non semel ad- Ephes. 4.
monens ad nostri nos abnegationem aded inuitat, vt hanc vnâ
dicat imitationis sui formam. Si quis, inquit, vult venire post Matt. 10.
me, abneget seipsum. Certissimum est enim, cum diuersa prorsus sit nostra Luc. 9.
vita à vita Christi, nos ante oportere vitam abnegare nostram, quam illius
incipiamus, aut possimus imitari. Desinas igitur necesse est esse superbus, au-
tequam humilis fias, & mitis cor de. Siquidem quod de veteris hominis exu- Abnegatio
tione Paulus, hoc de eiusdem abnegatione loquitur Christus. Hinc constat, quænam sit
quàm ferè lugendi sumus omnes, qui de verborum quidem horum significa- inipsum.
tionibus, hoc est de abnegatione & mortificatione differere nouimus, maxi-
mè ij qui aut sacra expositionem scripturæ, aut vitam spiritualem profite-
mur, rem autem ipsam abnegationis mortificationisve prorsus ignoramus.
Cernimus palam, quomodo penè omnes tum docti tum pariter indocti, Viam carnis
ecclesiastici & plebei sequimur viam carnis, fouemus veterem hominem, se- sequentium
quimur & propugnamus desideria nostra vitiosa: nihilo secius tamen inter- multitudine
ta & Evangelici, & Ecclesiastici, addam quoq; & spirituales dici volumus: cū quanta.
tamè quare vel E. āgelici vel Ecclesiastici, vel certè spirituales, aut (si maui) Euangelicū
religiosi nuncupemur, hoc solum in causa esse debeat, quia veterem hominē, quā efficiant.
mortificamus, interiorē verō & qui secundum Deum est, colimus, quia nos Rom. 8.
abnegamus, Christum sequimur, & (vt simul omnia dicam) quia non secun- Gala 3.
dum carnem ambulamus, sed facta carnis mortificatē, spiritu ambulamus.
Hea Domine Iesu, quomodo de mortificationis siue abnegationis præ-
cepto,